

tionsejerne beholde deres 4 pCt. Rente i nogle Aar, men efter $5\frac{1}{2}$ à 6 Aars Forløb — lidt forskellig for de forskellige Kreditforeninger — falder Renten til $3\frac{1}{2}$ pCt. Det var ligefrem Indvirkningen af denne Konvertering, ligesom jeg ogsaa betragter det som en Fordel, at man ved Loven af 10de April 1895 fik bestemt, at Staten laante 5 Millioner Kr. ud til Kommunerne til Jærnbaneanlæg gennem Nationalbanken. Jeg tror ikke, at den Slags indirekte Fordele kunne følge efter denne Konvertering. Der er ingen Kreditforeninger, der have 4 pCt.'s Obligationer mere at konvertere. Efter den Tid havde de kun kunnet udstede $3\frac{1}{2}$ pCt.'s Obligationer, men paa den anden Side er jeg vis paa, at den høje Rente, vi have, som det ærede Medlem fra Ringkøbing (J. C. Christensen) udtalte, ganske sikkert falder, og at den høje Diskonto, vi have, ligeledes vil falde, det er der ingen Tvivl om. Det forelagte Lovforslag gaar altsaa ud paa, at der optages et nyt Laan paa 72 Millioner Kr. til Kurs 97 $\frac{1}{4}$, men naar man beregner de Omkostninger, der følge med, vil Kursen vel nærmest kunne ansættes til 95 $\frac{5}{8}$. Men det er jo betydeligt bedre end den forrige Kurs paa 93 $\frac{1}{4}$, og sammenligner man Kursen fra Kurslisterne, som de vare i Bladene f. Eks. i 1886, viser det sig, at naar man tager den 1ste Oktober — Finansministeren forelagde Konverteringsforslaget den 5te, altsaa kun 5 Dage efter — var Kursen paa 4 pCt.'s Østifternes Kreditforenings Obligationer 100—102, Landkreditkassens Obligationer stode i 100—102, og Nørre-lydske Kreditforenings Obligationer 100 $\frac{1}{4}$ —100 $\frac{1}{2}$. Men tager man saa Kurslisterne den 1ste December, altsaa efter at Konverteringloven var vedtagen, eller i alt Fald saa godt som sikret i Rigsdagen, ser man, at Kursen er stegen 2 pCt., nemlig for Østifternes Kreditforenings Obligationer 102—102 $\frac{1}{4}$ og de andre i lige Maade, og ser man paa Kurslisterne i 1894, den Gang vi havde den sidste Konvertering, og vi f. Eks. tage Kurserne fra den 1ste November, viser det sig, at Kursen paa $3\frac{1}{2}$ pCt.'s Østifternes Kreditforenings Obligationer var 95 à 95 $\frac{1}{2}$, men en Maaned efter, altsaa den Gang, Konverteringsloven var vedtagen eller i hvert Fald sikret, vare de

stegne til 97 $\frac{1}{4}$ à 98 $\frac{1}{4}$, altsaa stegne med $2\frac{1}{4}$ pCt. Det viser sig straks, at saa snart en Konverteringslov er gaaet igennem, er Kursen stegen med 2 pCt. Men sammenligner man Kursen, som den var i 1894, altsaa lige før Loven kom ud, var den 1 pCt. højere, end den har været nu, og dog er dette Laans Kurs jo saa meget højere, altsaa saadan noget som to og godt en halv pCt. Det viser altsaa, at Kursen har været bedre, men jeg tænkte mig ogsaa, at det vilde være vanskeligt at opnaa saa høje Kurser i Udlandet, der skulde vel ogsaa noget til for at faa vore Obligationer indarbejdede paa det udenlandske Pengemarked: Jeg kan derfor ikke finde andet, end at Kursen er særdeles tilfredsstillende i Forhold til Pengemarkedets nuværende Tilstand og i Forhold til de to foregaaende Statsgældskonverteringer, der afsluttedes i 1886 og 1894. Men naar jeg ser hen til, at man her bemyndiger Finansministeren til at optage Laan paa 10 $\frac{1}{2}$ Million Kr. mere end til Dækning af Gælden, altsaa til Jærnbannerne, skal jeg i og for sig ikke indvende noget imod det; thi den højtærede Finansminister havde jo Bemyndigelse til paa det foregaaende Aars Finanslov at optage Statslaan paa 7,6 Millioner til Jærnbaneanlæg, men Statsregnskabet udviser, at der ikke er optaget en eneste Øre, Udgifterne til Jærnbaneanlæg ere afholdte af Overskudet, som jo næsten har dækket det hele, i alt Fald paa 900,000 Kr. nær. Det forekommer mig alligevel — og det vil jeg gerne henstille til den højtærede Finansminister — at naar de 10 $\frac{1}{2}$ Million Kroner, som der jo rimeligvis ikke er Brug for foreløbig — i alt Fald største Delen af Pengene er der sikkert ikke Brug for, vi faa vistnok et saa betydeligt Overskud paa Finansloven i indeværende Aar — skulle anvendes, er vel den almindeligste Maade at anvende dem paa at sætte dem i Banken, jeg vil altsaa henstille til den højtærede Minister, om man ikke kunde indkøbe for en Del af Beløbet Kreditforeningsobligationer. Ser man altsaa hen til den Kassebeholdning, vi havde den 31te Marts d. A., vil man finde, at den beløb sig til 21 Mill. Kr. Deraf stod 6,6 Mill. i Nationalbanken, 300,000 Kr. i Handelsbanken paa saakaldet Kontokurant, altsaa